

číslo 52

jaro 2000

ročník XVII

Necítím žádné citové vazby k československému státu, nepřičítám nejvyšší hodnotu státu, ale spíše člověku a lidstvu...

(Václav Havel pro Time v roce 1992)

DOBRY DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitchener - Waterloo

Co dělá česká inteligence ?

Nemohu se zbavit nepříjemného pocitu nebezpečí, které v podobě globalizace hrozí zejména malým státům a malým národům. A jako příslušník takového malého národa hledám odpovědi na otázky a na problémy, o kterých naši předáci povětšinou mlčí.

Jestliže se politické důsledky globalizace jeví tak, že hranice ekonomického rozhodování se stále více a více nekryje s hranicemi politickými (což v praxi znamená, že demokraticky volené orgány nemusí do budoucna rozhodovat o nejdůležitějších věcech pro život země) a rozhodnutí budou dána hospodářskými smlouvami diktovanými ohromnými megamonopoly, pak jsou obavy podobných skeptiků o budoucí osud, dnes ještě snad svrchovaných států, na místě. Do jisté míry lze v těchto skutečnostech vystopovat kuriozně i stalinské přístupy. Uncle Joe by se radoval.

Je zcela pravděpodobné, že dojde k zániku klasické demokracie, jak jsme se ji učili chápat a jak jsme ji zažili ještě v této zemi před (dnes už dlouhým) časem. Globalizace neohrožuje totiž jenom suverenitu těchto států, ohrožuje také vlastní podstatu občanské společnosti, která se v původní demokracii formulovala jako protiváha státní moci a která byla schopna v zájmu občanů tuto moc držet na uzdě. Demokratický stát musel s občanskou společností počítat a na její nároky brát zřetel. Nadnárodní korporace s ní naopak vůbec počítat nemusí a pokud by někde snad blokovala její zájmy, může jednoduše přesunout svou působnost do jiné země, kde jí nic podobného nehrozí.

TRADIČNÍ VELKÝ PIKNIK - POZVÁNKA NA STR. 13!

Dopad globalizace bičovaných zesílenou konkurencí, nutně poznamená i charakter práce. Ještě nedávno byla odborná práce považována za poslání, nyní se stále více volá po flexibilitě pracovní síly. V podstatě to znamená požadavek neustálé rekvalifikace, dokonce i v nepříbuzných oborech, což je v nesouladu s profesionální zdatností, dosažitelné jen celoživotním úsilím a zkušenostmi v jediném vyvoleném oboru.

Globalizace také podporuje kulturní homogenizaci ve směru převládnutí kultury spotřební nad kulturami tradičními. McDonaldivy nelibé "karbanátky" sterilně plastické, odpuzující chuti, hollywoodské braky, televizní slabomyslné soap opery a "talk shows", trapné bezduché reklamy mající diváka za totálního blbce, úděsný heavymetálový rámus a cílený útok na nejnižší lidské pudy, to vše se jeví jako univerzální rozšíření co nejméně náročných kultur, které mohou a také asi budou snadno deformovat kultury až dosud autentické.

Známý historik, zabývající se moderními dějinami a zejména česko-německými vztahy dr. Jan Křen k problémům globalizace říká:

" Rád bych se v hrobě mýlil, ale mám takový pocit, že budoucí generaci čekají možná horší problémy, než měly generace ve století dvacátém. Takzvaní globálové nejsou jen elitou ekonomickou nebo sociální, ale i kulturní a informační. Můžeme vyloučit, že z nich nevznikne rasa, která se bude genově zdokonalovat, protože na to bude mít? Rozpornost v této civilizaci, obávám se, stále narůstá. Každý ze vznikajících megamonopolů je silnější než většina národních států. Státy se stávají lokálními pořádkovými organizacemi, kterým připadne úkol úklidu odpadků, které po těch globálech zbudou. Nic si nenamlouvejme! Tento prostor (t.j. Evropa - pozn. editora) je zatím prostorem hlavně pro velké národy Evropy. To, že diskuze o těchto otázkách není, je pro mne jen potvrzením chabého národního vědomí. Co dělá česká inteligence? Nemusím se vším souhlasit, ale když čtu Bělohradského, Kohákovy nebo Kosíkovy úvahy, mám pocit, že to je volání na poušti. Myslím, že se české veřejnosti musí jasně a nahlas říkat: budeme a již jsme menšinou! Jsme blízko osudu našich Židů, Romů či sudetských Němců! "

Bohužel, profesor Křen nepřehání. Opravdu se nezdá, že by si někdo krajním nebezpečím, ve kterém naše země a náš národ jsou, nějak lámal hlavu. Navíc dnes nemáme venkov, který nás udržení jazyka už jednou zachránil. Moderní elektronika rozdíl mezi městem a venkovem naprosto setřela. A tak je jenom jedna naděje. A ta je v každém jednotlivci, v každé české a slovenské rodině, v každém z nás. Jestliže totiž naše národy i oba jazyky zaniknou, o tom nakonec rozhodneme my sami, nikoliv Světová banka, nenasytné korporace, ani "lahůdkářské" pochoutky McDonalda.

Globalisté jsou u moci a u moci budou asi dlouho. Zatím co se česká i slovenská společnost hašteří, vyhledává k ztracení ty, kdož snad někdy nosili modré košile, ačkoli je, obrazně řečeno, nosili všichni, nadouvá se vlastní důležitostí, je opět připravena líbat, nebo už líbá cizí ruce a touží tonout v nesmyslném blahobytu a nesmyslné nadspotřebě, bez ohledu na vlastní zásluhy a hlavně bez ohledu na národní zájem.

Na českou zemi dolehlo ovzduší, podezřele připomínající předbělohorské dusno. Zůstává trpkým paradoxem, že většina očekává netušenou budoucnost v pozemském království hojnosti a úsměvů. Zdá se ale, že království nebeské na věčnosti je reálnější...

Vladimír Bubák

Soutěž našich čtenářů !

Vítězem Jaroslav Jarsch, o " stříbro " se podělily J.Voková a S. Šindelářová

V minulém čísle DD jsme předložili našim čtenářům soutěž ze znalostí dějin českého hlavního města Prahy. Soutěž potvrdila nemalý zájem našich lidí o historii, řadě vlastivědných knih, publikací, kronik a průvodců po pražských památkách z domácích knihoven se dostalo nebývalé pozornosti, což je obzvlášť potěšující a což bylo vlastně hlavním posláním soutěže. Editor nepředpokládal automatické odpovědi účastníků, otázky byly opravdu obtížné a bylo nutno zalistovat v pramenech, vzít do rukou dějepisné knížky a k úspěšným odpovědím se doslova prociťt či prostudovat. K zajímavostem soutěže patří naprostá víra účastníků v Karla IV., do jehož vlády v 9. otázce kladli mylně první kamennou dlažbu v Praze. Velkou popularitu si dodnes uchoval také památný parník Primátor Dittrich, kterému většina soutěžících rovněž mylně, prisuzovala prvenství ve vltavské flotile. Na poslední 20. otázku, které bylo první širokoúhlé kino v Praze, soutěžící většinou odpovídali hádáním a prvenství připisovali kinům Alfa, Sevastopol, Adria (Laterna Magica) či U hradeb 64. Velkým a milým překvapením byla účast i čtenáře ze Spojených států v osobě pana J. Poláčka a dvou soutěžících z České republiky, paní A. Hartové z Prahy a paní Albrechtové z Kostelce n/Orlicí, jejíž odpovědi došly dokonce jako první. Z výboru kitchenerské odbočky ČSSK se jako jediná zúčastnila paní Lída Dejmková a tak zachránila jeho renomé. Naprostým vítězem soutěže a výhercem knižní publikace " Staropražské senzace " se stal všem známý majitel kitchenerské restaurace Two goblets pan Jaroslav Jarsch, který - editor nevěřil svým očím - nejen že správně odpověděl na všechny otázky a získal 20 bodů, ale dokonce je rozvedl do obsáhlých podrobností a detailů. Tak se dozvídáme dokonce i název prvního širokoúhlého filmu, který se v Praze hrál (francouzský film s G. Philipem " Nejlepší čas ") či přesnou adresu první pražské samoobsluhy i s číslem domu.

Velmi pěkné odpovědi, které zasluhují pochvalu, došly také od paní Jitky Vokové z Kitcheneru a paní Soni Šindelářové z Guelphu, které se podělily obě o druhé místo, když docílily shodně 12 bodů. Někteří účastníci okomentovali soutěž i přiloženým dopisem. Máme radost že se líbila nejen jim, ale i čtenářům, kteří se nad otázkami zamýšleli, ale pak odpovědi - snad z ostychu - nedeslali.

Editor gratuluje všem účastníkům, všichni projevili nadprůměrné znalosti, což je obzvlášť potěšitelné. U otázky č.18 považoval editor za správné obě možné

odpovědi. Jak rok 1907, kdy krátkou dobu jezdil autobus z Náměstí Republiky přes Karlův most a Nerudovou ulicí na Pohořelec, tak i rok 1925, kdy byly do nově zahájené pražské autobusové hromadné dopravy zařazeny čtyři autobusy. Některé prameny první linku ze starého mocnářství opomíjejí. Sám editor použil k sestavení otázek tři prameny: Dějiny Prahy v datech, Toulky českou minulostí a Osobní lodě na Vltavě.

A nakonec správně odpovědi: 1) Hradiště Butovice 2) Tou zajímavou měnou byly plátěné (odtud platiti !) šátky. 3) Sv. Jiří na Hradě 4) Vratislav II. 5) Kronikář Kosmas se ve své Kronice české ze začátku 12. století poprvé zmiňuje že ... "na polední straně je hora velmi skalnatá, která od skály (lat. Petra) slove Petřín " 6) XII. století 7) Na místě Obecního domu 8) 1475 9) Za Jana Lucemburského 10) na Malostranském náměstí 11) XVI. století 12) 1695 13) První kavárna na posezení otevřena 1714, před tím, od roku 1708, nabízel neodbytný pan Damascén horkou kávu pouličně. 14) Vyšehradské prachárně (zbrojnici) 15) Bohemia 16) Do Štěchovic 17) 1874 18) 1925 19) Na Žižkově - Husitská č. 78! 20) Alfa.

Odezva na soutěž u našich čtenářů :

...Jestli budeme aspoň trochu úspěšní, vzdáváme se ceny ve prospěch krajanky Barbary Sherriffové, jejíž ohlas na váš časopis můžeme podepsat (je na poslední straně č. 51.) Soutěž byla v e l m i zajímavá, těžká a příjemná...

Vaši Albrechtovi, Kostelec n.Orl.

Milý editore,

konečně se musím smířit s tím, že už nikde žádné další odpovědi nevyšťourám, vzdávám to, odevzdávám co jsem byla schopná zjistit a začnu lépe spát. Dalo mi to zabrat. Přečetla jsem pár knih co dosud ležely ladem v knihovně. Musím ale přiznat, že historie českých dějin není příjemné čtení a z těch potoků krve mi bylo brzy dost nevolno (i když vzhledem k mé profesi jsem na krev zvyklá). Královraždy, bratrovraždy, otcovraždy, samé vraždy, vyhazování z oken, usekávání hlav a různých údů a výčnělků (jako nosů a uší) to není nic, na co bych měla být hrdá.

Historické objekty materiální jsou krásné, v Praze je se na co koukat neustále, ale co se v nich a před nimi událo snad raději nevědět.

Poznala jsem jenom pár evropských zemí a měst, nemám tedy ucelený obraz, ale z toho co jsem viděla, věřím, že Praha je nejhezčí město, možná také proto, že je NAŠE.

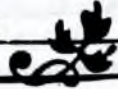
Děkuji za nápad na soutěž, bylo to inspirativní.

Jitka Vok

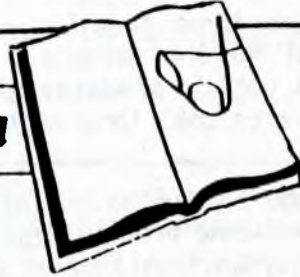

Poznámka editora:

Jistě že naši historii (stejně tak jako kteroukoliv cizí) netvořili andělé. Dnešnímu člověku je zatěžko ospravedlnit to moře krve a utrpení, kterým se musí brodit při četbě pramenů. Avšak dějiny je třeba poměřovat nikoliv měřítky současnosti (i když XX. století by také mohlo vypravovat!), nýbrž adekvátními kritérii dané doby, tedy hodnotami, jež tehdy lidé vyznávali bez ohledu na to, zda se s nimi dnes ztotožňujeme. Gratuluji k pěknému výsledku!

Naše Kronika

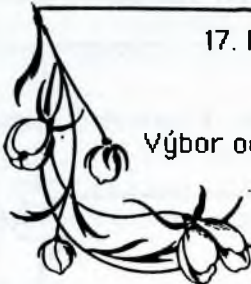
Na Výroční členské schůzi, která se konala 24. března 2000 v St. Jacobs jsme přivítali milé hosty z torontského Ústředí paní B. Rohnovou, předsedu J. Čermáka a pány P. Poláčka a M. Jelinowicze. Volby do nového výboru nezaznamenaly žádných změn, výbor bude nadále pracovat v loňské sestavě. (Bubák, Kořistka, Vejvodová, Baušová, Ševčíková, Černá, Dejmková, Kubenková, Krásnohorská, Otrubová, Karger, Poruban a Vok.) Delegáty na Kongres v Calgary byli zvoleni J. Kořistka a L. Dejmková. Účastníci schůze potvrdili členský příspěvek na rok 20 \$ za osobu. Za nejdůležitější bod schůze lze považovat velkou investici, kterou členstvo schválilo. Odbočka zakoupí do výše 8000 \$ videoprojektor s veškerým příslušenstvím. O pravidelných programech vás bude včas informovat DD. Pěkně navštívená schůze proběhla v přátelské atmosféře, které napomohla i výborná společná večeře, připravená Milanem Hrazdílkem.

17. května oslavila naše věrná členka a příznivkyně

paní **MARIE PETŘÍKOVÁ**

vzácné jubileum

Výbor odbočky ČSSK v Kitcheneru jí přeje všechno nejlepší,
hodně zdraví, štěstí a osobní pohody!

Změna adresy velvyslanectví České republiky!!
17. května 2000 opouští velvyslanectví ČR úřad na Sussex Drive v Ottawě
a stěhuje se do nové budovy na 251 Cooper St., Ottawa, Ont., K2P 0G2
Telefon, fax i e-mail zůstávají stejné.

Sraz kamarádů Václava VEVERKY se uskuteční na vzpomínkovém potlachu, který se koná v sobotu 20. května na chatě Lídy Dejmkové u Huronského jezera.

30. dubna jsme tradičně uspořádali autobusový zájezd do Toronta na představení Nového divadla " Restituce vodníka Čochtana ". Podle odezvy návštěvníků patřilo představení výkony herců (zejména P. Krále), hudebním a technickým aranžmá k tomu nejlepšímu, co divadlo ve své historii uvedlo.

Ve středu 24. května (mája) ve 20 hodin v restauraci Riverside Maples v St. Jacobs, přivítáme předního zpěváka a muzikanta české populární hudební scény, člena skupiny Spiritual kvintet, pana **KARLA ZICHA!** Rezervace na č. 664-3602.

V pátek 23. června vystoupí v st. Jacobs ve 20 hodin populární pražský herec a komik, dlouholetý partner M. Šimka v Divadle Semafor, pan

JIRÍ KRAMPOL

Přijďte se pobavit a zasmát!

Výbor odbočky děkuje všem kdo nám zaslali účtenky z obchodu Zehr's. Vyslovuje také poděkování paní Marii HANZLÍKOVÉ za trpělivou práci, kterou s účtenkami má. Společná snaha nám přinesla do pokladny za minulý rok nezanedbatelných 215.38 \$!

Hlavní dny XIII. Všesokolského sletu se kvapem blíží. Zatím co na posledním, XII. Sletu cvičilo z Kitchener-Waterloo-Guelphu, pobočky, která je součástí Jednoty Toronto, celkem pět žen, letos projde od nás branou strahovského stadionu sedm žen a čtyři muži !

Děkujeme manželům Shierovým za soubor českých knih, které naši odbočce ČSSK nezištně věnovali.

Čtvrtletník Dobrý den vychází z dobré vůle svých čtenářů, kteří jeho vydávání hradí svými dobrovolnými příspěvky. Vychází v počtu 350 výtisků a výbor kitchenerské odbočky ČSSK jej zasílá zdarma všem Čechům a Slovákům u kterých předpokládá zájem. Pokud si nepřejete DD dostávat, sdělte nám to, ušetříte nám zbytečná vydání! Rovněž nám sdělte prosím změnu své adresy! Uvítáme Vaše dopisy, články, zkušenosti a názory, které pošlete editorovi na adresu v tiráži, nebo faxujte na číslo (519) 576-2149. Do uzávěrky tohoto čísla, která byla 14.května (mája) nám poslali dary na tiskový fond následující čtenáři, kterým patří náš dík:

J. Raková 200 \$, F. Balnar 100 \$, Prague deli Toronto, manž. Stiborovi a manž. Votrubovi všichni 50 \$, manž. Pravdovi a manž. Shierovi 40 \$, A. Zagola, J. Černý, M. Svobodová a manž. Tůmovi všichni 30 \$, A. Host, E. Kuhnová, manž. Melicharovi, manž. Škárečtí, manž. Šeflovi, A. Veselý a B. Rohnová všichni 25 \$, E. a M. Černý, F. Havlík, H. Ilčenko, K. Slezák(London), J. Majer, I. Nováková. H. Obr (Dundas), J. Trojan, J. Pírková (Toronto), manž. Ptákoví, J. Skácelík, J. Kepková, D. a V. Tábořský (North York), manž. Vacíkovi, manž. Vopařilovi, D. Hanousek, manž. Hnulíkoví, manž. Hofrichterovi, manž. Lackovi, J. Šupčík, manž. Rousuvi, Dr. E. Tlustý (Dundas) a dva anonymové - všichni 20 \$, A. Heidenreichová, manž. Lukšíčkoví a L. Šandová (Toronto) - všichni 15 \$, J. a E. Barica (Burlington), V. Frolová, P. Chládek (London), manž. Marečkoví, manž. Maršálkovi, M. Rubanová, K. Urbánek (Toronto), M. Voříšková, M. Lomičová, V. Petersová, H. Nobbs (Hamilton), R. Zelmanová (Vancouver), E. Branisa (London), V. Hanousková, manž. Kratochvílovi, A. Martínek, J. Kos, J. a T. Pernica, P. Piňosová, manž. Varády, M. Jelinowicz, manž. Kargerovi. A. Poruban a manž. Zimovi - všichni 10 \$, S. Janíček a V. Klvaňa (Quebec) - oba 5 \$.

* * * * * RESTITUCE VODNÍKA ČOCHTANA * * * * *

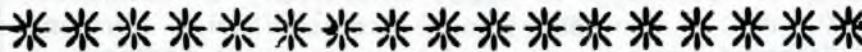
V neděli 30. dubna 2000 skončila 31. sezóna Nového divadla v Torontě pohádkovým muzikálem Pavla Krále, " Restituce vodníka Čochtana " na motivy V+W "Divotvorný hrnec". Moc jsme se na hru těšili a nebyli jsme zklamáni. Výborně jsme se pobavili. Pavel vtipně zpracoval mnoho současných problémů, se kterými se my, emigranti v Čechách setkáváme. Divadlo bylo vyprodané na všechna tři představení. Je těžké ocenit herecké výkony. Podle mne byli všichni báječní a bylo vidět, že pro nás hrají rádi. Na jevišti jsme viděli typické postavičky, dobře vyhrané. I když problematika, kterou se hra zabývá je vlastně smutná, satirické zpracování nám dopřálo vesele se smát. Hra byla delší než obvykle, ale měla spád. Všimli jsme si, že skončila o půl hodiny později, až když jsme šli k autobusu. Všichni, kteří hru promeškali se připravili o hezký zážitek.

Andrea Ševčíková

Historický úspěch česko - slovenského hokeje!

Na květnovém Mistrovství světa v ledním hokeji v ruském Petrohradě, došlo ve finálovém střetu o zlatou medaili a titul Mistra světa k boji mezi týmy České republiky a Slovenska. Před turnajem jsme na české mužstvo pohlíželi s obavami pro přílišné omlazení 12 nováčky. Škoda nakonec, že nešlo oba týmy podělit zlatými medailkami, protože to, co oba celky dokázaly, zasluhuje nejvyšší uznání. Slováci museli projít do finále A skupiny postupným vítězstvím v C a B skupině v minulých letech. Letos pak překvapili hokejový svět, když "vyklepali žaket" Američanům 4:1 a v semifinále "vykostili" sebevědomé Finy 3:1. Rovněž Češi mohli nastoupit do boje o zlatou medaili až po dvou výhrách (v jednom turnaji!) nad Kanadou a výhrou nad druhým finalistou už ve skupině. Češi potvrdili historickou "pětiletku" svého hokejového XX. století, před kterým nelze jinak, než smeknout. Stali se třikrát Mistry světa (1996, 1999 a 2000) vítězi Olympijských her (1998) a letos ve Winnipegu i Mistry světa juniorů do 20 let!! Finálový výsledek Česká republika - Slovenská republika 5:3 uzavřel další kapitolu hokejové historie. Navždy v ní bude zapsáno, že Slováci poprvé ve své existenci samostatného mužstva dosáhli na stříbro, o což se marně snažili giganti z Ruska, Kanady, Ameriky, Švédska i Finska!! Srdečně, potomkům nezapomenutelného Ládi Trojáka, Jožky Golonky, bratrů Šťastných a dalších bohatýrů gratulujeme, a věříme, že s takovými borci, jako jsou Šatan, Bartečko nebo Handzuch, je zlatá medaile v blízké budoucnosti nemine!

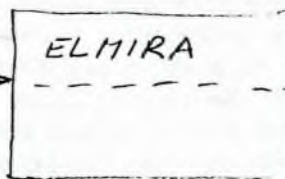
Bu-

Tradiční výšlap do ontářijské přírody se za vedení paní **Jitky Dvořákové** uskuteční v **sobotu 3. června. Sraz v 9.30** za křižovatkou Dirt Rd., Elmira. Po túře následuje oživovací piknik na zahradě Jitky. Všichni jsou vítáni!

HIGHWAY #6

TO ELMIRA

TRANSFORMATION

STATION

HOUSE

DIRT ROAD

ABOUT 1 km

MEETING POINT

PICNIC TO FOLLOW AT
420 HILLSIDE ST. WATERLOO

INFORMATION AVAILABLE AT:
519-884-3846 (JITKA DVORACEK)

DOBRY DEN!

DOBŘÝ DEN!

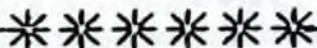
NAPSALI NÁM...

Vážený a milý pane Martine,

Váš úvodník v krajauském DD k 10. výročí LR neboli Listopadové revoluce nás velmi potěšil především přesnými postřehy. Jako byste byl zde! Nebo sem tak často jezdíte? Dokonce i nám ušlo, že byla zcizena žulová dlažba "kočičí hlavy" a vyměněna za beton a netušili jsme, jak pokročila technologie otvírání cizích zámků v autech za účelem krádeže (rozpuštěný tenisák). I my jsme roztrpčeni zprávami o tunelování a rozkrádání, neodpovědnosti a vychytralosti mnohých našich spoluobčanů. Ale musím Vás také potěšit: tady u nás v severovýchodních Čechách máme údajně nejnižší kriminalitu a nejvyšší úspěšnost v jejím odhalování z celé republiky. Snad to není přání otcem myšlenky a mé informace jsou pravdivé. Snad na tom něco bude, poněvadž považte - nedávno jsem zapomněla v krámě, kam denně chodím, peněženku s celým důchodem a doklady - a našla se! Odevzdala ji u pokladny paní, která má deset dětí! Snad se přece jen naučíme všichni "být" a ne jen "mít"...

S pozdravem Vaše čtenářka z Kostelce nad Orlicí v Čechách, M. Albrechtová

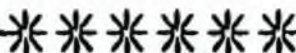

Milý pane Bubák,

vřelé díky za Dobrý den, část čtvrtletníku - "Cesta deseti let" od pana Martina Jelinowicze vystihuje s fantastickou přesností skutečnost posledního desetiletí.

Mnozí z nás to víme, ale nedovedli bychom se tak perfektně vyjádřit. Nechala jsem si udělat 10 kopií, které pošlu svým přátelům v České republice.

Ještě jednou poděkování Vám oběma! Srdečně zdraví Jiřina a Pavel Vopařilovi, Guelph.

Vážená redakce,

děkuji za další milé číslo Dobrého dne. Nejvíce se mně líbil a také mně dojal až k slzám článek Barbary Kroulíkové " Kdo je tvoje máma? " Přeji hodně zdarů a úspěchů do dalších čísel!

S pozdravem Květa Kolman, Guelph.

Velice ráda čtu Dobrý den a velice si vážím autorů článků, pro jejich bystré postřehy. Bohužel se nemohu zúčastňovat dění ve Sdružení protože ad 1) bydlíme v Torontě a ad 2) je mně 85 roků. Na každý pád děkuji a přeji hodně úspěchů!

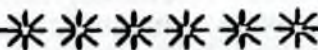

Upřímně Jarmila Pírková, Toronto

Milí a vážení přátelé v Dobrém dni,

děkuji Vám za zasílání Vašeho časopisu. Vždycky již čekám a těším se, kdy již přijde nové číslo. Škoda, že nevychází aspoň 6x do roka. Má vždy velmi pěkný a zajímavý obsah. Všechny Vás srdečně zdravím a přeji hodně úspěchů!

Vaše Líba Šandová, Etobicoke

Dobrý den!

Mám naplánováno navštívit starou vlast. Popravdě, byl jsem tam už párkrát po převratu. Vždy si říkám, že je to tentokrát už naposled. Snad už jenom kvůli té mámě se tam vracím. Ale jinak se mi tam už vůbec nechce. Není to zrovna radostné vidět národ i jednotlivce žijící v agónii. Porovnal bych " tady a tam " asi tak, že zde je pacient pro účel operace uváděn do narkózy moderními anestetiky, kdežto tam údery pařeznice.

A pařeznice je to pořádná: ztráta sociálních a životních jistot, snižování porodnosti a tím udržení národní existence, ztráta vlastnictví výrobních prostředků národem samým, ztráta národní kultury a svébytnosti, zneužití branné schopnosti k cizím záměrům, rekordní vzestup zločinu, všudepřítomná korupce a.t.d. Ale ano, mohlo by být hůře, což asi také bude a k potěše zbydou jen ty svůdnice na stránkách novin, slibující, že vás " udělají " natvrdo, naměkko a cokoli mezi tím. Jak mohli lidé tak strašně moc zhloupnout, za tak strašně krátkou dobu?

Bojím se už domácích dotazů, zda máme také už to, či ono nebo tamto. Rozumím tomu, chtějí být se světem, ale já často ani nevím o čem mluví, tady mně taková touha po věcech ani na mysl nepřijde. Co nepotřebuji k základní existenci mě

DOBRY DEN

prostě nezajímá, zatím co oni chudáci ještě nechápou, že ta neúměrně nesmyslná nabídka je jenom tahání peněz z kapsy, pokud tam ještě nějaké mají. Chtěl bych vidět ty davy lidí, kteří v počátcích naletěli nejrůznějším figlům, "zaručeným" výhrám a kšeftařským trikům, a v bláhové touze po luxsím zboží investovali do obyčejného šmejdu.

Při mé poslední návštěvě před třemi roky, se mě moje dcera po přečtení jména jedné firmy (Junker) ptala - "co je to džankr?" Bývala to kdysi světoznámá TOS. Dnes je to džankr. Jedna z mála dosud prosperujících firem, mladoboleslavská Škodovka (s podivem ještě s vlastním jménem) je vlastněna cizinci. Filmy jsou pouze americký "džank(r)". Pivo je dobré, tak jako vždycky bývalo, ale pivovary vlastní cizinci. A tak dále...

S bývalými kamarády toho taky už moc nenamluvím, jsem u nich nejspíše komouš. To je tím, že jsem zvyklý říkat svoje názory a že jsme se všichni jaksi změnilí opačným směrem. Někteří jsou upřímnější než druzí, mnozí nemají odvahu pohledět pravdě do očí. Zase se mi bude těžko vysvětlovat, jak to, že ještě nejsem milionář (proč jsi tedy do té Kanady chodil?). Do toho hořekování nad životními náklady, cenami služeb, elektriky, benzínu, topení, vody, stočného, zběrného a směšného - duní mi v uších. A my přitom za nic vůbec nemůžeme, to ti páni nahoře, ti si dělají co chtějí! Připomíná to podobné nářky, známé z Kanady. Napadá mě roztodivná myšlenka - nemáme náhodou jednoho a toho samého domácího? To je ale připitomělá otázka, že ano? Máme přece svobodu, nebo ne? A můžeme si s ní dělat co chceme, třeba si ji namazat na chleba. a nebo ji někam nalepit, aby všichni viděli, heč, jak jsme na tom dobře. Ale hlavou zeď neprorazíš a dělat se musí. Když máte práci, ovšem.

Co ale mám moc rád, jsou ty dobré české rohlíky a samozřejmě české pivo. Podkovaňské. Takové v Kanadě nemáme a nikdy mít nebudeme. A pro ně ta cesta za to přece jenom stojí!

Zdeněk Příšovský, Kitchener

Vážený pán Bubák!

Veľmi pekne ďakujem za zimné (a samozrejme aj tie predošlé) číslo Dobrého dňa a zároveň mi dovoľte, aby som Vás čo najsrdečnejšie pozdravil z juhu Ontária. Ako sa hovoríeva, niekedy aj málo dáva viac. A to podľa môjho skromného názoru platí aj o občasníku Dobrý deň, aj napriek malému počtu strán, jeho niektoré články poskytnú objektívnemu a racionálne mysliacemu čitateľovi viac realitu vystihujúcich a hlbokopravdivých názorov a myšlienok ako, dovoľím si tvrdiť, niekoľko desiatok stranové noviny alebo časopis. Nedávno sa mi dostal do rúk článok z "Globe and Mail" -u, ktorý kritizoval československý TV seriál z čias bývalého režimu "Tridsať prípadov majora Zemana". Ja bysom autorovi toho kritického článku odporučil, aby sa viac zamerlal na častokrát doslova "debilné".

TV shows z domácej proveniencie. Spomenutý seriál je akousi spomienkou na moje detstvo a keby som mal možnosť, tak by som si ho s radosťou pozrel aj dnes. Hovorím to otvorene a nehanbím sa za to. Na záver by som sa rozlúčil jednou, pre niekoho možno bizárnou myšlienkou: Oko nad pyramídou sa vytrvalo díva a jeho deštruktívne sily zla sú nadmieru aktívne. Buďme preto opatrní!

S priateľským pozdravom Peter Fecak, Tilbury

Pozn. editora: Děkuji pisateli (i všem ostatním) za jeho slova uznání. Zmíněný seriál nemohu posuzovat, protože jsem ho nikdy neviděl. Rovněž si myslím, že horší TV produkci než v Severní Americe bychom těžko hledali i v takové Oubangi Chari.

Vzpomínky

Milí česko-kanadští spoluobčané, než moji rodiče zemřeli, něžným nátlakem jsem je donutila, že mi vyprávěli i psali Vzpomínky na své dětství, mládí, život. Mnohé, co jsem potom později četla, mě překvapilo, nejen, že se to stalo jim, ale jak se věci udály a jevíly jinak, než potom byly popsány v historických či pseudo-historických statcích.

Teď přepisuji jejich Vzpomínky na počítači, vkládám mezi stránky fotografie z toužím se dovědět víc o životech českých občanů o atmosféře za Rakouska i za republik.

Toto je moje výzva či prosba ke každému, kdo by byl ochoten si se mnou sednout a povídat mi nebo vyprávět svůj život nebo začít psát vlastní vzpomínky. Nejvíce mě

zajímají nejstarší spoluobčané, protože ti vědí věci, jež jsou dnes už zapomenuty, ale se zájmem vyslechnu i ty mladší, jejich názory a vzpomínky, protože pro mladou generaci může být češství něco jiného než čím bylo pro nás.

Mám v úmyslu udělat ze Vzpomínek knihu. Pochopitelně nepočítám, že by se o ní drala nakladatelství, nejsem žádný spisovatel, ale věrně přepsat povídky, na to si troufnu. A dát knihu dohromady s pomocí počítače je možné udělat relativně lacino. A možná bychom dali dohromady zajímavou knihu, o kterou by měli zájem i jiní čtenáři.

Jmenuji se Eva Kratochvílová, bydlím v Guelphu a jsem ochotna přijet v Ontariu na pracovní návštěvu.

E. Kratochvílová-Guelph
E-mail: ekratoch@uoguelph.ca
Tel.: (519) 821-3321.

(519) 749-1829

TWO GOBLETS
Central European Restaurant

KW OKTOBERFEST AWARD WINNER
READER'S CHOICE AWARD WINNER

SINCE 1979

85 Weber St. West
Kitchener, Ontario N2H 3Z4

- informace z domova - pohledy z exilu -
- zajímavosti pro všechny, nejen v Kanadě -

NOVÝ DOMOV

Předplatné na rok 2000:
Kanada \$35; USA \$40; pro ČR - 800 Kč
Předplatné v dolarech zaslejte na adresu: Nový domov
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Toronto, Ontario M1G 1H1
Tel: (416) 439-9557 • FAX: (416) 439-6473
V ČR: Komerční banka, Spálená 51, 111 21 Praha 1
název účtu: Masaryk M.I. Canada,
číslo účtu: 400 144-011/0100.

satellite 1-416

Čtrnáctideník, který informuje nejen o událostech
v Kanadě, ale i v České republice a na Slovensku.
Rovněž zde najdete zprávy o tom, co chystá
torontské Nové divadlo. V každém čísle jsou
nejnovější výsledky z kopané i hokeje, rozhovory
s našimi hokejisty, včetně tabulky, jak si vedou v NHL.

Můžete si objednat na telefonním čísle
(416) 530-4222 nebo na adrese: Satellite 1-416,
P.O.Box 176, Station "E", Toronto, Ontario M6H 4E2.

JITKA VOK, N.D. DOCTOR OF NATUROPATHIC MEDICINE

907 FREDERICK ST
KITCHENER, ON.
N2B 2B9

HOME TEL (519) 578-1387
OFFICE TEL (519) 743-0411

ROYAL LEPAGE ROYAL LEPAGE SCHARF REALTY LTD

Broker

Alice Stangl, Sales Representative

Serving
Kitchener-Waterloo
Cambridge and Area

Phone: 519-893-1166
Fax: 519-893-7474

E-mail: r.stangl@sympatico.ca

Real Estate Services / Nemovitosti - Neviete si v niecom poradit?
Zavolajte - nezavazne poradime, pomozeme.

V sobotu 17. června (júna) se na pozemcích
RIVERSIDE MAPLES v St. Jacobs
sejdou opět Češi a Slováci z dalekého i blízkého okolí na
TRADIČNÍM VELKÉM PÍKNIKU!

Odpoledne se vaše děti budou moci zúčastnit her a soutěží o ceny, sportovci budou zápolit ve volejbalovém turnaji a ctitelé duševní potravu budou moci ocenit bohatou nabídkou nových knih. Gurmáni, jakož i vlastníci mimořádné žízně naleznou svá útočiště v bohaté kuchyni zásobené klasikou českých a slovenských jídel, či v útulném, bohatě zásobeném baru! Večer vyšlehnu do tmavé noci plameny táboráku přátelství a bohatá tombola obšťastní opět miláčky štěstěny.

HUDBA IVANA PRIESOLA

bude vyhrávat tancechtivým párům dlouho přes večerku skladby, které máte rádi.

Navštivte Tradiční Velký piknik! Přiveďte své přátele!!

ZAČÁTEK v 15 HODIN!

DOBŘÍ DEN!

Royal LePage Commercial Inc.

BROKER

ROYAL LEPAGE

Rudolf Stangl, C.E.T.

Associate Broker

Industrial /Office Sales & Leasing

Commercial Properties

Investment Properties

Phone: 519-893-9393

Fax: 519-893-7474

r.stangl@sympatico.ca

Client Services in Southwestern Ontario

ZAVÁTOU STOPOU

Ten pocit zná určitě každý. Něco důležitého hledáte mezi starými lejstry a ne a ne to nalézt. Do rukou se vám plete všechno možné, dokonce i papíry, které jste už také jednou marně hledali, jenom ne to právě, co potřebujete právě teď.

V takové chvíli, zavalen starými účty, stvrzenkami, koncertními a divadelními programy, výstřižky z novin, prošlými pasy a kreditními kartami, žlutnoucími dopisy a jinými "cennostmi", které jsem dosud nedokázal vyhodit, jsem narazil na šekovou knížku z dávných dob našich exulantských začátků ve dvouměstí Kitcheneru - Waterloo.

Zastavil jsem další pátrání po původně hledané věci, protože moji pozornost v tu chvíli odvedla plně tato finanční pozůstalost a z mlžných věků se v mé mysli vynořily kontury tehdejších časů, časů plných energie, elánu a důvěry v budoucnost - časů mládí a síly. V ruce jsem držel útlou knížečku "The record of cheques", vydanou pro The Toronto Dominion Bank; šeky dávno ve zdraví vypotřebovány, ale číslo konta, koukám, stále to samé, jenom o nějaké tři desítky let zestárlé, jak hlásají zápisy počaté onoho roku 1970.

To byla doba pomalého uklidnění a usazení naší posrpnové emigrace, stále ještě nově přicházející Čechoslováci do našeho města už nebyli včerejšími obyvateli Traiskirchenu, ale většinou už čerstvými absolventy kurzů úředního jazyka nového domova z préríjní Kanady či Quebecu. Jižní Ontário mělo zvuk prosperity a dobrých výdělků a tak není divu, že lákalo k usazení. Také pro Středoevropana nezvykle

DOBRY DEN!

kruté mrazy přivedly k nám do Kitcheneru hodně našich lidí z Manitoby, stejně tak jako politická a národnostní revolta místního obyvatelstva z francouzsky mluvící části země. V těch bájných časech o kterých vyprávím byla marka za kvórtra a kanadský dolar, dejž mu pán Bůh věčnou slávu, byl o 11 centů lepší amerického. Byla to doba pokoření Měsíce americkými astronauty, které uvedlo Svět v úžas, ale také doba urputných bojů ve Vietnamu a nástupu mladé generace hippies, která se natrvalo rozešla s hodnotami a stylem generací předešlých. V Československu nastaly koniášovské časy tvrdé normalizace, o kterých si nikdo nemohl dělat žádných iluzí. Domácí kanadské vládě předsedal Mr. J.E. Trudeau, jehož výstřední tendence a vřelý poměr k Sovětskému svazu, zvláště po návštěvě Norilska, jsme byli nuceni vysvětlovat naivitou, ačkoli jsme to byli my sami, kdo byli tenkrát naivní.

Pořouchlou, i když zcela upřímnou radost nám způsobil maďarský exulant, který po slavnostním ceremoniálu na ottawském letišti, než se kdo nadál, vrazil pár facek na státní návštěvu právě příšlému, naprosto nic netušícímu a také řádně překvapenému představiteli našich čerstvých okupantů - Alexeji Nikolajeviči Kosyginovi. Kanada utrpěla diplomatickou ostudu, Maďar dostal, tuším, tři měsíce nepodmíněně a exulantská srdce nejen česká, zaplavil pocit zlomyslně blažené satisfakce.

Taková to byla doba, do které spadá právě mnou objevená šeková knížka a do jejíhož ledví teď můžeme nahlédnout.

1. března roku 1970, šekem č. 2 jsme zaplatili měsíční nájem 75 dolarů. Za ty peníze jsme obývali celé patro starého klasického domku, kterými je střed města posetý a na jejichž architekturu jsem si dlouho nemohl zvyknout, která ale zajímavě přibližovala interiéry lidských obydlí, známých z anglosaské literatury, zejména detektivek. Uvážíte - li, že si člověk v průměru přinesl za týden práce domů sto dolarů čistého výdělku a na tutéž dobu nákup potravin, včetně kartonu cigaret, pro tříčlennou rodinu obnášel 25 dolarů, snadno zjistíte, jak dalece se poměry v této zemi změnily.

17. března vidím, že jsme zaplatili další měsíční splátku za letenky do Kanady v částce 31 dolarů za dvě osoby a dítě, které jsme, jako všechny rodiny, dlužili kanadské vládě. 23. března jsem šekem zaplatil návštěvu ordinace dermatologa - účtoval si 4.40 \$, kdežto u zubaře zněl účet na rovných 6 dolarů. Poplatek za elektřinu dodnes platím jednou za dva měsíce (bi-monthly), ovšem při pohledu na tehdejší účet - 11.62 \$ - mně vlhnu oči dojetím. S příchodem jara jsem potřeboval nové polobotky, staré, ještě z Prahy se pomalu loučily; měl jsem je mít z obchodu pana Sulce, Volyňského Čecha, za 11.53 \$ a žena nový kabát od Magda-Lang za 43.83 dolarů.

Tak jako dosud, i tenkrát jsem rád jezdil na nákupy k českému řezníkovi do Toronta, tehdy ještě předchůdci dnešního věhlasného Prague deli, panu Roušalovi. Vždycky jsme opouštěli tento vlastenecký stánek provoněný jiternicemi,

moravským uzeným, pražskými taliány a jinými důstojnými výrobky, ověšení nákupními taškami a účet v té době nikdy nepřekročil 12. 70, jak svědčí mou vlastní rukou psaný zápis dne 6.7. 70. Vidíme, že se tenkrát šeky používaly v daleko větší míře než v elektronické přítomnosti, které v platebním styku zcela vévodí kreditní a debitní karty.

A tak mohu jít dál, stránku po stránce a ve vzpomínkách si oživovat cosi dávného, už zapomenutého, něco, co už se nevrátí, ať už je to vlastní mládí nebo ceny jitrnic, těch krásných, zašlých časů. Vzpomínám si, při psaní těchto řádků, na svého děda, který kdysi, před více než padesáti léty vyprávěl, jak za Rakouska stál buřt s houskou pouhý krejcar. Pamatuji se velmi dobře na svůj vlastní odsudek dědovy bláhovosti, která se zhušňovala do vědomí marnosti a zbytečnosti. Připadaly mně ty C. a K. krejcarové buřty starého mocnářství a stejně tak celý biedermeier, jako vidina něčeho neskutečného a zašlého. Nevěděl jsem tenkrát co to znamená rozhrnout záclony paměti, nevěděl jsem, jak život vypadá, když se zvedne prach času zvrstvený nad vlastní minulostí, kdy štěstí se zdálo být na dosah, nic nebolelo a vše se teprve mělo stát. Až pak příjdou chvíle, jakési závany "větrů stříbrných", byť třeba v podobě tak prozaických zápisů finančních transakcí a člověk je pojednou očarován silou vzpomínky...

Svůj někdejší mladistvý odsudek bláhovosti mého předka беру tiše zpět a bankovní knížku vracím na místo, kde odpočívala tolik let. Bude v ní ještě někdo někdy listovat?

Bu-

Pište nám!

Vladimír Bubák
22 Murray Hill Crt.
Kitchener, Ontario
N2E 1N9

Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje právo příspěvky upravit a zkrátit podle potřeby.

DOBRY DEN!

